

Universitätsbibliothek Paderborn

V. P. Gasparis Družbicki, Societatis Jesu, Opera Omnia Ascetica

Aucta Duobus Opusculis De Effectibus, Fructu, Et Applicatione Sanctissimi
Missæ Sacrificii, Et De Sublimitate Perfectionis Religiosæ. Catalogum
Tractatum Asceticorum Omnium Vicina Post Dedicacionem Pagina
Indicabit

V. P. Gasparis Družbicki, Societatis Jesu, In Dominicas Anni Totius
Meditationes

Družbicki, Kaspar

Ingolstadii, 1732

VD18 9006643X

Dominica XVI. post Pentecosten.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45459

Heu quis tunc dolor! dolere non placet, surgere placeat.

10. *Acceptit omnes timor,*

IN donis Dei sic te gere. 1. Accipiat te timor, hoc est, humilia te coram Deo indignamque bonis ejus judica. 2. Magnifica Deum, gratias agens illi, magnitudinemque donorum ejus extollens, facque illum magnum tum apud te in animo tuo, approbationis & appretiationis affectu; tum apud alios, per doctrinam & bonum exemplum. 3. Ut exeat hic sermo in universam Judæam. Quanquam hoc aliter potest accipi; scilicet per invitationem Sanctorum, qui veri sunt Judæi sive Confitentes, ut pro te Domino gratias agant, hymnumque dicant, qui benefecit tibi, tu autem in omnem Regionem sparge memoriam beneficiorum ejus, hoc est, omnia opera tua in gloriam Dei facito, & totum te exhibe Ad majorem Dei gloriam.

DOMINICA XVI.

post Pentecosten.

1. *Intravit Jesus Sabbato manducare panem.*

Luc. 14.

OLim sic fuit, nunc autem non sic, nunc enim intrat Jesus ad nos manducari Panis, non manducare panem. O mutatio dexteræ excellenti! ô mira opera tua Domine! virtutum. Anima mea in his cognoscet nimis, ô Nimis! Non cognoscet nimis, quasi non sit futurum quod cognosci possit ac debeat, sed nimis, quia quicquid cognoscit, minus est. An non nimis, Deum hominem, Panem fieri, manducari, & manducari ab hominibus, à vilibus, ac peccatoribus, cari

G. DRUZ =

Bicki

Oper: asce? 1

Tomus III

N: V

58

quando & quoties volunt? O mira dignatio tua Domine JESU, quia intrasti manducare panem! nos enim panis tuus, nos cibus tuus, esca tua electa & utinam digni simus quorum ad mensam esideas, panemque manduces! utinam non simus instar duri ossis! utinam tibi panem poscenti non porrigamus lapidem, & volenti piscem, non demus scorpionem, & pro pisce serpentem. Tu Domine, averte ne fiat; si autem fiet, dic ut lapides isti fiant panes; potens enim est dextera tua de lapidibus suscitare filios Abrahamæ.

2. *Cum invitatus fueris ad nuptias non discumbas in primo loco.*

PRO Hominibus hæc lex Domine JESU, non pro te; nobis sic est faciendum non tibi. In primo loco Domine discumbere debes, quia tu Principium es, & in capite libri Scriptum est tene, nostrum autem novissima tenere; & sive corpori tuo in Sanctissimo Sacramento communicamus, non præsumptuosè id agere, sed humiliter & verecundè nos gerere, sive etiam aliâ ratione tecum versamur, nihil de meritis præsumere, sed semper sentire abjectè & humili sectari. Tu autem Domine primum locum tibi tene in toto me, in amore, in timore, in desiderio, in æstimatione, in operibus, in cogitatione. Cedite alia omnia primum locum JESU. Primus sit JESUS, solus JESUS: in solo JESU est primatus & præminentia omnis dignitas. Et nihilominus Domine JESU, primum locum tu mihi concedis & me honoras in hoc Sacramento, tu mihi ministras te per te, tu bibis, tu potus, tu mensa, tu pocillator, tu excisor, tu omnia, tu præcinctus ministerium mihi;

mihicohibes; ego autem ad mensam tuam resideo, & fercula sumo & comedo omnia. O Anima! sedisti ad mensam divitis, recubuisti in primo loco, præcessisti etiam Angelos, vide ut statuas cultrum in gutture tuo, cultrum reverentia.

3. *Et ipsi observabant eum.*

Quis cautus erit, si & Christus observatores habuit? Habuit, & habere voluit? tum ut tanto clarior esset innocentia, ubi nihil in eo reprehendere potuissent oculatissimâ invidiâ suâ; tum ut nobis exemplum esset, videndi, quomodo cautè ambulemus inter eos, qui ex adverso sunt; qui amorem quidem simulant ad tempus, sed æterno suo odio, pabulum ex incuria nostra captant. O cautè ambulate Filii lucis inter filios tenebrarum! vos, inquam, cauti estote qui de aliis solliciti estis, quos Deo lucrâmini, nam & vos observamini. Sed quid est quod super mensam legitur observari Christus à Phariseis, in occupatione amicitia, benevolentia symbolo, sinceritatis dono, an mensa & cibus, optimus, invidis materiam obrectationis quaerendi locus? hoc, ni fallor, volunt sibi Pharisei isti. Inter epulas facilè homo effunditur, hilarescit, solvitur, sumit namque vires corpus, & anima tunc, quasi habenas laxat corpori. Ergo tunc æmuli observant quid carpant, ergo tunc Viro Spirituali cautè agendum & circumspectè, ergo tunc servandum illud sapientis ne effundas te super omnem escam. Cum sederis ad mensam divitis, considera diligenter, quæ & à quo apposita sunt tibi, qui tibi affideant, & quales, & statue cultrum in gutture tuo, certè non sine causa dixit Ambrosius

G. Druiz =

Bicki

Operi asce? i

Tomus III

N: V

58

is: Vix unquam, imò nunquam convivia sine peccato adiri.

4. *Et ipsi observabant eum.*

Multi sunt unicuique hominum observatores, multi observandi. Est enim homo spectaculum quoddam universitatis, in mundo, inquam in theatro actionem suam peragens: ergo omnium in eum intenti oculi; theatrum mundus, spectator Deus. Et ipsi observabant eum. Observatores ergo nostri sunt alii qui nobis volunt bene, qui libenter Scenæ nostræ applaudunt, cum possunt. Spectant, Deus, Angelus Custos, Patroni Sanctissimi, conscientia propria, ii qui nobis loco Dei præsent, amici in spiritu & virtute. Spectant alii, qui nobis malè volunt, & vel optima in invidiam trahunt, tales sunt daemon natura, concupiscentia, negligentia, conscientia mala, inimicus homo. Quis Sapiens & intelligit hæc? Monet Apostolus: Nemi quidquam debeatis. Observat Deus ut adjuvet; Patronus & Custos ut protegat; Conscientia ut moneat; Superior ut dirigat. Amicus ut congaudeat; aut exemplum habeat; daemon ut impediatur in bono, pervertaturque ad malum; natura, ut omnia ad se trahit, seque in omnibus quaerat; Concupiscentia ut impleatur, Animam negligat, carnem curet; Negligentia ut debitum officii sui deserat, aut perfunctorie absolvi faciat. Servitium Dei inutile & grave reddat, meritum adimat; Mala conscientia ut torqueat; Inimicus homo, ut carpat, detrahat, objiciat. Vide igitur, ut nemi quidquam debeas, observanda tibi non sunt pauca: Deus ut æstimetur, Angelus ut audiatur, Patronus ut invo-

invo-

invocetur, Superior ut illi obediatur; Inferior ut regatur & instruatur; Conscientia ut munda-
detur; Institutum ut exactè servetur; Dæmon
verò observandus ut vincatur, & fraudes ejus
evitentur; Natura ut exuatur; Gratia verò in-
veniatur; Concupiscentia ut mortificetur: Ini-
micus ut toleretur, & in bono malum vincatur.

5. *Et ecce hydropicus.*

HYdropisis tumidum facit hominem, & est
symbolum superbiæ: facit hominem per-
petuò sitire & est symbolum avaritiæ: facit fœ-
tere & est symbolum gulæ ac luxuriæ: facit
gravem & immobilem & est symbolum acediæ,
facit intangibilem, estque symbolum iræ, facit
mutari colorem, & est symbolum invidiæ: facit
insensibilem, & talem, ut etsi moribundus sit, non
tamen extremè se putet laborare sed vitam sibi
longiorem sperare & est symbolum indurati
cordis. Vides quam non sine causa Christus circa
hydropicum observatur, & quam non sine cau-
sa, contra invidiam Pharisei, hydropicum sanat.

6. *Si licet Sabbato curare?*

INter Judæos quæritur, si licet Sabbato curare
infirmos? inter Christianos quæritur, si licet
die festo bonum agere? Adeò viderunt hostes
nostri & deriserunt Sabbatha nostra. Quando
enim tempus, Christiani, peccandi sibi conces-
sum putant, nisi die festo? Et tamen Gregorius
ait, Dominicâ die à labore terreno cessandum
est, atque omnimodè orationi insistendum, ut
siquid negligentius per sex dies agitur, precibus
expietur. In ejus certè rei figuram Deus dixit;
Die Sabbati offeretis agnos anniculos, immacu-
latos,

g. DRUCK =
Bicki
operi: ascel
TOMUS III
N: V
58

tos, duplicanda scilicet est pietas & devotio,
e festo.

7. *Si licet Sabbato curare.*

Non licet curare infirmos, at licet observare
innocentes? pro scelus! pro pravitatem
humani cordis! Væ hypocritis camelum glu-
tentibus & excolantibus culicem! adeo impro-
bit & cæca hæc nequitia, ut trabem non vi-
dat, vel festucam quærat. O! quàm saepe
vena minuta, Catonianè judico, mea verò
mandia palpo; ex externis, alienum damno,
ca interna dissimulo, ignoro, foveo.

8. *Sanavit eum & dimisit.*

Umpatur invidus, crepet malignus fac bo-
num nec te lingua ejus à bono revocet. Si
amen potes, argue prius improbitatem, & fi-
nitium impone modestum. Sic fecit Christus,
comprehendit in astutia sua Sapientes: ani-
mosa est virtus Christiana, aut vincit, aut con-
ternit obstacula. Linguae malorum, tela illi
araneorum; Non est vera virtus, imò non
virtus, quæ judiciis hominum flectitur.

9. *Recumbe in novissimo loco.*

Via ad humilitatem sui cognitio, sui humiliati-
o: via ad exaltationem Humilitas. Vis
promoveri? relinque spatium promovendi? Si
primum locum tenes, quo promoveberis? quod
non promoveberis, non exaltaberis. Non
erit tibi gloria, si primum locum occupasti,
si ab ultimo promotus es. Sed infelicissima
cæcitas mea, cum multis quidem, sed mea ta-
men; quæ, etsi hoc videat intellectus, & cogno-
scat luce clariùs veritatem ipsam, tamen affectus
non amat, nec effectus consuetudoque
eam

eam

eam infistit viam, licet & secunda sit & facilis. Anima mea tandem disce, tandem te assuefac ingredi hanc viam, scilicet per humiliationem vite hujus, ad gloriam, & exaltationem vite illius. Gloriam precedit humilitas, & ante ruinam exaltatur cor. Habe prognosticon, Si alta appetis; Si cor *Exaltatur*, corrues, si *Dejiciatur* & *humilietur*, ascendes.

10. *Da huic locum.*

DA voci Divinae locum; quoniam inspirat bona; Da monitioni majorum, da infirmitati proximi, da irato, nec stulto secundum stultitiam semper responde, ne ignem gladio fodiās, nec flammam flammæ addas. Honore præveni omnes, majores, meliores, doctiores te judica. Non sic tamen impii, Ne da huic locum. Ne cede; Vinci te fines? illud: irrideri? hoc ille possit? hoc ille assequatur? Sic mundus, sic dæmon, sed non sic Christus: Da huic locum ait, & rationem addit: Si non vis tenere locum novissimum cum rubore.

11. *Et tunc incipies tenere novissimum locum cum rubore.*

OLim sic fuerat, ô impii! qui primas Cathedras primos accubitus qui præminentias & respectus vestros, privataque spectatis & curatis, incipietis tenere novissimum locum; Quanquam erunt novissimi primi, & hoc cum rubore. O cum rubore! ruborem eum timere impii, rubor ille æternus est, flamma illum æterna iracundiæ Dei & desperationis & confusionis inuret, & quis delebit? Quid times rubores sæculi! Si hi magni, major ille: si hic timendus est nobis, potius ille, magis ille; ex hoc discite quate-

G. DRUZ:
Bicki
operi ascet
Tomus III
N. V
58

atenus &
inum & p
oculi Be
tutient.
ta tibi, cr
me.
1
Am temp
in isto gr
in est hic
um est olin
i dictum
ardi, Si
ligiosus c
to primo
Depre
am in ha
cende sup
num est r
hi in tene
re, bonu
oc usque a
binibus
ia, quæ ut
militas ef
abjectio
quies mea
hic auter
longatus
ntium, qu
cuso quid
na necessa
te & salu
judicior
V. P. DRU

atenuis & quam timendus ille: hic oculi hominum & pravorum quidem, at isthinc oculi Dei & oculi Beatorum, & totius mundi ruborem contemnent. Hunc tu ruborem, anima mea, recoga tibi, crebro incute, & ruborem mundi ne timeas.

12. *Amice ascende superius.*

Am tempus nimirum ascendendi; quousque in isto gradu in istis principiis hærebis Anima? non est hic perfectionis meta; S. Richardo dictum est olim: Ibunt de virtute in virtutem; & id dictum puta. Time, ne verum sit illud S. Bernardi, Sicut rara est Phoenix in terris, ita rarus religiosus qui ab eo perfectionis gradu, quem primo fervore acquisivit, ulterius ascendit. Deprecare Deum & tu Anima mea ne unquam in hac vita faciat te audire hanc vocem, ascende superius, ascende super candelabrum. Bonum est mihi sub modio mi Domine, bonum est mihi in tenebris, bonum novissimum locum tenere, bonum est esse in infimo gradu in Ordine usque ad mortem; nec exponas ventis & turbulentiis & procellis hoc vasculum fragile; quæ utilitas in sanguine meo? locus meus humilitas est, locus meus contemptus est, locus abjectio est & ignoratio apud homines, hæc requies mea, hic habitabo, quoniam elegi eam. Adhuc autem, ô Domine, ecce incolatus meus prolongatus est in terra hac infima & aliena momentum, quousque differor & fluctuo? & non in vano quidem laborem, si adhuc populo tuo sum necessarius, sed tamen terrent me miseriæ & salutis incertitudo, periculorum numerus, & salutarum tuorum abyssus & fragilitas mea.

V. P. Druzb. Op. X.

S

Dic

Dic ergo Domine animæ meæ Amice ascende superius; Veni amica mea, sponsa mea, columba mea, veni! O! tunc satiabor pulchritudine verbi hujus, & pascar suavitate vultûs tui.

13. *Omnis qui se exultat.*

AXioma hoc Christianorum est, & omnino dignum scitu, & cognitione plusquam demonstrativa. Natura humilitatis est, ut quis se humiliet: non autem satis est, ut quis humilietur; multi enim humiliantur qui tamen humiles non sunt, imò recalcitrant contra humiliationem, & indignantur contra eos qui sic secum agunt. Vis esse humilis, ama humiliari ab aliis, ama humiliantem te, & ex iustitia deberi tibi humiliationem puta; ubi talis fueris, tunc exaltaberis. Non capit umbram qui illam sequitur, sed qui procumbit hic capit, sic gloria fugit sequentem, & tenetur, ab eo, qui se humiliat & abjicit. Agnosce ergo ordinem & tene; humiliare, tunc exaltare.

DOMINICA XVII.

Post Pentecosten.

1. *Quid vobis videtur de Christo?* Matth. 22.

NE interroga, anima mea, sensus tuos, ne tactum, ne gustum, ne visum, ne odoratum: Auditum, interrogare potes: sed magis interroga fidem tuam, interroga, Catholicam Ecclesiam, interroga JESU Christi verba, Quid vobis videtur de Christo? Panis quidem extra esse videtur, sed non est: fallitur oculus, fides verax est. O Anima! captiva intellectum, captiva sent-

G. DRUZ -
bicki
oper: ascet
Tomus III
N: V
58